

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BLOED, ZWEET EN TRANEN

Volkse tragikomedie in vijf bedrijven

door

1880
Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2002
Nr. 2363

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BLOED, ZWEET EN TRANEN* op te voeren moet de naam van auteur *JACK STAAL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/059
ISBN- 978- 90-385-04735

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Jack Staal
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames - 4 heren)

MARCEL
PAULA
FRANK
JULIA
BOB
ROGER

DECOR

Het volledige gebeuren speelt zich af in de sobere doch propere achterkeuken van een arbeidersgezin. De kasten staan vol met wielrennerstroeëen. Aan de muur een grote foto van Eddy Merckx geflankeerd door een foto van Frank als wielrenner en één van Marcel... Langs de andere kant een groot zelf getekend grondplan van een wielercours.

KORTE INHOUD

Oud-wielrenner Marcel De Sutter stoomt zijn zoon Frank klaar voor het in aantocht zijnde kampioenschap van België voor amateurs. Een titel die hemzelf, naar eigen zeggen, dertig jaar geleden werd ontstolen. Een titel die hem deze keer, daar is hij rotsvast van overtuigd, niet meer zal ontsnappen. Alle middelen hiervoor zijn goed en Frank wordt dan ook dag in dag uit door zijn vader op een haast onmenselijke manier afgepeigerd. Sociale contacten, en dan vooral met vrouwen, moeten hierbij zoveel mogelijk vermeden worden want, aldus Marcel: "Koers dat is iets voor mannen! Voor echte mannen! En daar is geen flauwe vrouwenruut bij nodig!" Als zoon Frank dan toch uiteindelijk, vlak voor het bewuste kampioenschap, met zijn grote liefde voor de pinnen komt en dit dan ook nog iemand van het mannelijke geslacht blijkt te zijn slaan ten huize De Sutter alle stoppen door!

E E R S T E B E D R I J F

(Paula staat voor het raam, ze is duidelijk ongerust. Geluid van een bromfiets die stopt. Stemmen van twee mannen. Marcel die een regenpak en een valhelm draagt komt op gevolgd door Frank in een vol slijk hangende wielrennersoutfit.)

PAULA : Waar blijven jullie nu? Het is begot nog geen weer om een hond door te jagen!

MARCEL : *(Terwijl ze hun natte bovenkledij uittrekken.)* Als ge kampioen van België wilt worden dan moet ge er iets voor over hebben, hé moeder!

PAULA : Gij zult het wel uitleggen gij! *(Wrijft het hoofd van de volledig uitgeputte Frank droog met een handdoek.)* Straks doet hij nog een longontsteking op! *(Duwt Frank een kop in de handen.)*

MARCEL : Hu... een longontsteking! Jongens jongens jongens toch...

PAULA : Hier zie jongen, drink algauw een kop hete thee...

MARCEL : Jot, leg er nog wat meer eieren onder! Subiet gaat ge hem nog helemaal wassen ook zeker. *(Tegen de nog altijd zwaar hijgende Frank.)* Wat voor een scheefgetrokken smoel zit gij daar nu eigenlijk al heel de tijd te trekken?! Ge gaat me toch niet zeggen dat ge al moe zijt van ocharme honderd kilometerkes achter een brommer te hangen zeker?

FRANK : Nee, 't zal nog niet zijn! Ge zijt verdomme weer vijfendertig keer de Leugenberg op en af gereden!

MARCEL : Hoor eens aan, hoor eens aan! Hij doet zo precies of hij is vanavond met zijne velo de Alpen overgestoken! De Leugenberg... Pffft... Noemen jullie dat een berg? Ik noem dat een molshoop! Ge wordt nog niet gewaar dat ge erover rijdt! Als ge per toeval de wind vanachter hebt dan waait ge naar boven!

FRANK : Ik word die molshoop anders toch goed gewaar moet ik zeggen!

PAULA : Dat kan ik geloven jongen...

MARCEL : Ik wordt het toch goed gewaar zegt hij! Da's omdat ge niets gewoon zijt! Die jonge coureurs van tegenwoordig die zijn bedorven!

FRANK : Hij gaat weer beginnen zenne ma...

PAULA : Och, laat hem maar doen...

MARCEL : 't Is toch waar zeker! Ze worden heel de tijd door hun make in de watten gelegd, ze slagen alle dagen een biefstuk van een halve kilo in hunne frank, ze hebben constant een soigneur en een mechanieker in hun geburen en een velo van tweehonderdduizend ballen tussen hun benen waardat ge eigenlijk niet meer mee

moet trappen!

PAULA : Dat hebt ge verleden week ook al eens gezegd Marcel... En de week daarvoor...
En daarvoor...

MARCEL : En ik zal dat blijven zeggen dan vergeet hij het niet! Weet gij waar dat ik in den tijd mijn eerste koers mee gereden heb? Hé vriend? Weet ge dat?

FRANK : Met uwe gazettevelo...

MARCEL : Als ge het maar weet! Met diezelfde velo waardat ik 's morgens om half zes de Volksgazet mee ging rondragen! Dat is heel wat anders hé! In die bak vanvoor lagen er zelfs nog een stuk of vijf in... En die fijn olie die Mon de masseur aan uw beentjes smeert, die hadden wij toen ook niet zenne!... Spekvet ja!... En niet te veel aansmeren hé... of ge kon 's anderendaags droog brood vreten! En dat is nog niet alles hé, want...

FRANK : (*staat recht*) Ik ga een douchke pakken...

PAULA : Doe dat jongen.

MARCEL : Niks te douchen! Eerst het koersplan nog eens overlopen!

FRANK : Nu nog eens?

PAULA : Allé Marcel, dat hebt ge nu deze week al zeker driehondervijfentachtig keren gedaan!

MARCEL : En dat zullen we tegen dat het zover is nog eens zeker driehonderdvijfentachtig keren doen!

PAULA : Jammaar, mag hij zijn eigen dan eerst eens niet eventjes gaan wassen?

MARCEL : Zeker niet, want dan zijn die kilometers uit zijn benen! En een plan moet ge kunnen onthouden als die er nog in zitten... Als ge moe zijt... in de koers zijn dat de laatste vijfentwintig kilometer... Dan zit er geen ene niet meer fris... Dan spelen de hersenen dikwijls een grotere rol dan de benen... Zeker in 't kampioenschap van België... En als hij dan juist diegene is die er zijne kop nog wat kan bijhouden dan... dan... (*tegen Paula*) En op die moment zoudt gij uw eigen eerst gaan wassen zeker? Mijn oor! Hier zie, kom! (*Gaat voor het plan staan dat tegen de muur hangt.*) Eerste vraag... Wat doet ge de eerste helft van de koers?

FRANK : Niks.

MARCEL : Niks doet ga! Ge doet niks, geen lap, rien du tout!... Er mag gebeuren wat wil, gij blijft in dat peloton zitten! Op die moment moogt ge de lamzak nu eens uithangen zie! Er zal wel den ene of den andere halve natte West-Vlaming proberen om van in het begin weg te springen maar daar trekt gij uw eigen geen ballen van aan. Gij bougeert geen vin! Diezelfde West-Vlaming hé, die komt ge

honderd kilometer verder wel terug tegen... Dan ligt die daar ergens zoals een platgereden puit in de graskant naar asem te snakken met zijn poten naar omhoog en zijn tong uit zijn kweek. Maar dan!... Halfweg koers! Ineens!... (*demonstreert*) Een nieuwe ontsnapping! Wat doet ge dan?

PAULA : Dan springt hij mee...

MARCEL : (*brult*) Ik vraag het aan hem, niet aan u!... Awel?

FRANK : Dan spring ik mee...

MARCEL : Nu hoor ik u klappen zie! Ge springt mee! Met een man of twintig vooruit!... Laatste dertig kilometer!... Ge komt... aan den Alseberg! Steil, kasseien, zo glad als een natgespeekte dorpel en smal. Vooral heel smal!... Wat doet ge?

FRANK : Ik euh... Ik probeer met de eersten aan de voet van die beklimming te komen...

MARCEL : Wel miljaardenondedju, zijt ge er nu weer?! Ge probeert dat niet! Ge doet dat godverdomme!!

PAULA : Marcel alstublieft!

MARCEL : Want als ge dat niet doet hé mateke, en ge vertrekt vanachter hé, en die mannen voor u vallen op hunne smikkel hé, dan hebt ge het aan uw pan want dan gaat ge mee onderuit en dan kunt ge uw gouden medaille op uwen buik schrijven!... Ge ziet dus dat ge mee van voor zit vlak voor den Alseberg! Wring uw eigen er maar tussen! Desnoods gebruikt ge uw ellebogen maar!

FRANK : Pa... Ge weet dat ik niet voor die onsportieve dingen ben...

MARCEL : Maar dat heeft toch niets met onsportiviteit te maken bietekwiet! Dat is een kwestie van uw eigen niet te laten doen! Ge zijt toch een vent hé?... Awel, rij dan zoals een vent... Met uw ellebogen uiteen! Zoals gij redeneert hé, zult ge binnen een paar seizoenen nogal wat meemaken denk ik, als ge met de beroepsrijders de Ronde van Italië moet gaan doen! Die Italianen stompen verdomme met elk stukske van hun lijf om u van de baan te krijgen! Als het er op aan komt hé, durven die linkaarden zelfs hunne pipo gebruiken om u in een ravijn te laten donderen!

PAULA : Marcel Marcel Marcel toch...

MARCEL : Ge zijt de Alseberg dus over en ge begint met drieën aan de laatste twintig kilometers! In welke positie rijdt ge? Eerst, tweedes of derdes?

FRANK : Derdes.

MARCEL : Ge moogt blij zijn dat ge het nog weet of ik had uwe kop eraf gegeven! Ge rijdt vanachter! Laatste! In 't wiel! Uit de wind! En ge doet gene meter, maar dan ook genen meter kop niet meer! Laat die twee lompe fanten hunnen nikkel maar afdraaien, die zijt toch voor niets anders goed! En als ze eens lelijk omzien en ze

maken u uit of ze rochelen in uw ogen dan doet ge maar of ge wordt dat niet gewaar. Na de koers hebben we nog tijd genoeg om eens goed tegen hunne voorgevel te slagen... Neeneenee, gij... gij laat uw eigen stilletjes... stt... stilletjes meegaan...

FRANK : Wieltjeszuigen dat is anders niets voor mij zenne pa...

MARCEL : Maar dat heeft in de veste verte geen fluit te maken met wieltjeszuigen! Dat heeft alleen maar te maken met koersdoorzicht en gezond verstand! Want vijftien kilometer verder he piewaaw, is die twee klokkenluiders hunne naftbak leeg, en dan demarreert gij vanachter hun rug zodanig hard weg hé, dat ze er zelfs nog aan zullen beginnen twijfelen ofdat ze nog wel aan het trappen zijn of niet! En op de moment dat ze daar zoals een koppel gepensioneerden de meet overstrompelen hé, staat gij al lang gewassen en geschoren op het podium met een grote bloemekee in uw hand en een gouden plaquette op uwen buik!... Ik hoor het al afroepen door de micro... Kampioen van België... Frank De Sutter!... Zoon van Marcel De Sutter! Die dikke nekken van de ploeg van 't Ijsboerke zullen nogal teuten trekken denk ik!

PAULA : Nu is hij weer serieus aan 't fantaseren zenne! Ga nu maar algauw eerst een douchke pakken jongen...

MARCEL : *(Terwijl Frank naar badkamer gaat.)* Ja, en niet vergeten van goed wat zeep aan uw poepke te doen hé zoneke! *(Frank af)*

PAULA : Zeg Marcel, 't is klaar hé!

MARCEL : 't Is toch waar zeker. Gij doet zo precies of ge zijt tegen een plat jong bezig! Dat is een coureur zenne! Een Flandrien! En tegen een coureur daar moet ge gene flauwe kul tegen verkopen. En zeker niet tegen ene met talent. Daar moet ge hard tegen zijn! keihard! Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.

PAULA : Zijt ge weer niet een klein beetje aan 't overdrijven?

MARCEL : Overdrijven? Daar kunt ge niet in overdrijven! Een coureur met ambitie die moet karakter hebben! Die moet kunnen afzien! Elke maand van het jaar, elke week van de maand, elke dag van de week en elke minuut van het uur. Of denkt gij soms dat Eddy Merckx in zijne goeie tijd al die koersen heeft gewonnen door heelder dagen vanuit zijne lamme zetel naar Wittekerke te zitten gapen? Banan! Die gast heeft daar ook voor moeten afzien! Zweet, bloed en tranen heeft die daarvoor moeten laten! Die reed de Ronde van Frankrijk eens met zo een rijpe zweer op zijnen derrière zie! Op den Alpe d'Huez hing de etter tussen zijn rayons, maar niet afgeven hé!... Doorvlammen miljaardedju!! Alleman eraf! Hij heeft Joop Zoetemelk dat jaar zodanig tureluurs gereden dat die aan de aankomt in

Parijs van zijn eigen dacht dat hij een Japanees was!

PAULA : Ge gaat onze Frank nu toch al niet beginnen vergelijken met Eddy Merckx zeker? Zo ene zal er nooit meer komen.

MARCEL : Dat weet ge niet! En daarbij, daar heb ik het niet over! Ik wil alleen maar zeggen dat ge tegen onze Frank niet zo flauw moogt doen. De wielersport dat is een zuivere ventensport, en daar is gene vrouwenruut bij nodig! Daarom is het al goed dat hij nog niet aan 't vrijen is, of het was helemaal een ramp op dat gebied!

PAULA : Ochotte, er mogen voor meneer weer geen vrouwen bij te pas komen zenne! Ze organiseren tegenwoordig toch al veel vrouwenkoersen ook!

MARCEL : Da's maar voor de show... En daarbij, die vrouwen die daar in meerijden dat zijn geen vrouwen niet meer. Die noemen ze alleen maar zo... Ze hebben allemaal een kont zoals een boerenpaard en hunne kop is navenant... En als ge erop staat te zien dan gaan ze even rap vooruit als een carnavalstoet... Neenee, de koers dat is iets voor mannen! Voor echte mannen! Ge ruikt dat trouwens al als ge aan het vertrek staat.. Die olie... dat zweet...

PAULA : Dat bier...

MARCEL : Ja, als hij binnen veertien dagen kampioen van België wordt dan zal dat er zeker niet aan mankeren hé moeder!

PAULA : Als hij het wordt...

MARCEL : Twijfelt gij daar nog aan? Zijn laatste drie koersen heeft hij alle drie gewonnen dat weet ge toch wel. Hij is in supervorm! Het wordt een hele grote, zeg maar tegen iedereen dat ik het gezegd heb! Behalve tegen hemzelf of het stijgt naar zijnen bol... Wie zou hem trouwens kunnen kloppen binnen veertien dagen? Hé? Die bleekscheet van een Schevernels? Hu, da's gene coureur, da's een balletdanser! Of den Broeckaert? Broeckaert, de grote kampioen van de provincie Limburg? Ik hoor het hem al zeggen aan de aankomst. (*Limburgs accent*) "Het ging me vandaag niet goed af jong." Zeg, of de zoon van de rossen Dieltjes misschien? Hé? De zoon van de rossen Dieltjes? Laat me niet lachen! Die zijn poten kunnen ze al beter ergens onder een biljart zetten dan hebben ze er tenminste nog iets aan! Neenee Paula, als die van ons niet plat rijdt in dat kampioenschap dan mogen ze hoogstens eens allemaal één voor één in zijn gat loeren da's al... (*kijkt naar foto van zichzelf als wielrenner*) Mijne zoon gaat volgende week zondag mee naar huis brengen wat die smeerlappen van de bond mij dertig jaar geleden hebben afgepakt. De titel van kampioen van België.

PAULA : Speelt dat nu nog altijd zo in uwe kop?

MARCEL : Ik sta daar elke dag mee op en ik ga daar elke dag mee slapen... Al dertig

jaar... En elke keer komt die spurt terug voor mijn ogen... meter per meter... We waren uit het peloton weggesprongen... Ik en die lelijkaard van een Bilet, met zijn varkensogen en zijne neus zoals een cornichon... Drie minuten vooruit... In de laatste bocht zat ik in zijn wiel... Ideaal voor een spurter zoals ik... Ik kon niet meer verliezen... Mijn supporters langs de kant werden zot... Hij trok zelf de spurt nog aan... Ik liet mij meegaan tot op vijftig meter van de meet... En juist op het moment dat ik op het punt stond om erover te gaan week hij zeker twee meter uit, de laffe hond... Ik kon niet meer weg, ik ben vlak op de balustrade geknald... Mijn heup op drie plaatsen gebroken... Een ramp voor een coureur in die tijd. Ik heb nooit geen koers meer kunnen rijden. 't Was voorbij... En weet ge wat dan nog het strafste was? Hé?

PAULA : Ik weet het Marcel...

MARCEL : Dat die jury in die spurt niets onregelmatig had gezien. En weet ge waarom niet?... Omdat die rotzak van een Bilet zijn vader er godverdomme de voorzitter van was... En weet ge wat dat wil zeggen Paula? Weet ge wat dat wil zeggen dat ze u in ene keer alles afpakken waardat ge jarenlang voor geleefd hebt? Dat kunt ge bijna vergelijken met een kind dat ge moet afgeven... Dat is iets dat u heel uw leven hier, hier vanbinnen blijft opvreten... En onze Frank... gaat dat voor mij volgende week zondag allemaal goed maken...

PAULA : Moet die jongen dat voor u doen?

MARCEL : Hij moet dat niet alleen voor mij doen! Hij moet dat ook voor zichzelf doen! Of is hij soms van plan om ook tot zijn zestig jaar in een erwtjes en peekesfabriek te gaan knoeften zoals ik?! Weet ge wat een goeie coureur tegenwoordig kan verdienen met een profcontract Paula? Dikke moppen! Een jaar of zeven, acht meedraaien aan den top en ge zijt binnen voor de rest van uw dagen! En als hij den achttiende kampioen van België wordt hé, dan zitten hier de negentiende om zes uur 's morgens al zevenentachtig grote profploegen in de zeikende regen op hun blote knieën voor de deur te smeken of hij alstublieft voor hen zou willen tekenen! En dan begint het pas! Parijs Roubaix! De Ronde van Frankrijk! (*wil af buitendeur*)

PAULA : Wat gaat ge doen?

MARCEL : Zijne velo kuisen tiens! Iets wat wij in onze tijd verdomme allemaal zelf moesten doen!

(*Marcel af. Frank op in uitgangskledij.*)

FRANK : Waar zit hij?

PAULA : In 't kot... Zoveel te korter dat we bij den achttiende komen zoveel te erger dat hij het krijgt. Maar allé, ge moet u door hem niet laten opdraaien zenne jongen. Als ge volgende week niet moest winnen dan zal hij wel een paar dagen in alle staten zijn maar daarna dan gaat dat wel terug over. Ge kent hem hé, als hij begint...

FRANK : Ik ga het hem zeggen, ma...

PAULA : (*moet gaan zitten*) Nu al?... En ik dacht dat ge ging wachten tot na het kampioenschap.

FRANK : Sorry ma, maar ik kan het niet langer meer uithouden. Ik word zot van die situatie. Die wegstopperij voor onze pa, dat achterbaks gedoe... Ik ga eraan kapot! En ge zult wel verstaan, als ge iemand graag ziet dan wilt ge daar constant bijzijn en...

PAULA : Wat bedoelt ge?

FRANK : Ja, ik kan toch hier niet bij jullie blijven tot ik in pensioen ben en... (*stilte*)

PAULA : Ge zijt dus van plan om er ineens te gaan bijwonen? (*Frank knikt*) ... Wanneer?

FRANK : In de loop van volgende week...

PAULA : Da's rap... Ik had nu wel verwacht dat dat ervan zou komen maar nu al... Ge gaat toch blijven koersen?

FRANK : Ja natuurlijk, waarom niet! (*stilte*) Luister ma, ik besef heel goed dat het voor jullie niet gemakkelijk zal zijn, zeker niet in dit geval... En ik had zelf misschien nog wel wat willen wachten maar ja, ge zijt met twee en...

PAULA : Ik begrijp het jongen... Ik heb me daar een tijdje geleden al bij neergelegd... Het is nu zo en er is niks aan te doen. Ge zijt tenslotte volwassen en de gang van de natuur kunt ge niet forceren. Ik hoop alleen maar dat uw vader er hetzelfde over denkt... maar dat betwijfel ik.

FRANK : Hij zal wel moeten want mijn besluit staat vast! (*wil af buitendeur*)

PAULA : Frank?... Als ge maar weet dat ge altijd mijne zoon zult blijven... 't is eender hoe het afloopt.

FRANK : Merci ma...

(*Ze omhelzen elkaar juist op het moment dat Marcel opkomt.*)

MARCEL : Val nu dood! Dat wordt hier nog erger en erger! Nu gaat ge hem nog helemaal proper likken ook al!! (*Frank naar buiten*) Héééééla! (*Fluit Frank terug*) Waar trekt gij nog naartoe kameraad?! 't Is kwart voor negen zenne!

FRANK : Ik ga eventjes iets drinken in den James. *(af)*

MARCEL : *(roept hem na)* Geen alcohol hé! En zie dat ge om tien uur in uwe nest ligt of ge geraakt morgen weer gene meter vooruit!

PAULA : Laat hem toch doen Marcel! Hij moet zich toch op tijd en stond ook eens kunnen ontspannen zeker!

MARCEL : Als hij zich wil ontspannen dat hij dan in 't kot nog maar een uurtje op zijn rollen rijdt! Dat zal nogal wat beter zijn dan daar in dien James tegen die discobar te staan zeveren! Wat gaat hij daar trouwens zoeken in dat apenkot? Het is er zo donker als een hel, ge wordt er zo doof als een pot van 't lawaai van die hoesrokmuziek en voor de rest hangt er niks anders binnen dan een hoop scheefgezakte niksnutten met een koeienbel in hun oor en een hondenketting rond hunnen nek!

PAULA : Dat is de jeugd hé Marcel... Waar moet hij anders naartoe? Bij die oude peekes gaan zitten in 't kaartershuisje misschien... *(voorzichtig)* En daarbij, hij zal hij misschien ook eens iemand willen leren kennen om in de toekomst mee te...

MARCEL : Als hij die dan in dien James moet gaan zoeken dan is hij gesteld! Het enige dat hij daar kan vinden dat is een verslaafde giecheltrut met groen haar die dat in 't jaar drieduizend nog altijd geen vouw in zijn broek kan strijken! En dan nog, om iemand te leren kennen om iets mee te beginnen daar moet hij nog een paar jaar mee wachten. Eerst moet hij aan zijn carrière denken! Da's veel belangrijker! Om met zijne sabel rond te zwaaien daar heeft hij later nog tijd genoeg voor! Seks is trouwens niet goed voor een sportman, dat verbruikt teveel energie! Weet gij wel hoeveel rode bloedcellen dat er in een man zijn sperma zitten?

PAULA : Marcel!

MARCEL : Jaaaar, dat komt niet van mij Paula! Dat is een geneeskundige uitleg! Dat staat in elke medische sportencyclopedie!

PAULA : Maar als onze Frank nu eens op iemand valt?

MARCEL : Dan valt hij er maar terug af!

PAULA : Zeg, die is al drieëntwintig jaar zenne!

MARCEL : Dat interesseert me niet, dan mag hij er nog drieëntachtig zijn! Zolang dat ik zijn vader en zijnen trainer ben en zolang dat hij hier onder mijn dak woont zal hij doen en laten wat ik hem zeg en daarmee basta!

BOB : *(Steekt zijn hoofd binnen.)* Het hangt in een boom en het ziet blauw?

MARCEL : *(mompelt)* Goodver... het Dream team...

BOB : *(Spurt naar Marcel)* Tarzan in de winter! *(Lacht zeer luid)* Een goei hé Cel? Hé? Een goei hé? Tarzan in de winter...

PAULA : *(Tegen Julia, die ondertussen is opgekomen)* Hier zie! Den Bob en Julia!

JULIA : Paula... Marcel...

BOB : Ja, we waren een wandelingske aan 't doen, 't begon weer te regenen en ik zeg tegen ons Jules, kom, we springen algauw eventjes bij de Cel en Paula binnen! 't Is weeral een paar dagen geleden en die mensen zullen blij zijn dat ze ons nog eens zien! Hé Cel?

MARCEL : Heel blij...

BOB : Ziet ge het! Ja, en onzen brouwer is dan juist in verlof en...

MARCEL : Ochot, dat wil ook juist lukken...

BOB : Ja...

PAULA : Moet gij soms een pintje hebben Bob?

BOB : Wel euh... Ik had eigenlijk genen dorst maar nu dat ge erover begint... Hé Cel? Nu dat ze erover begint! Kloek kloek kloek! *(Lacht weer overdreven luid.)*

PAULA : Haal eens een Jupiler voor den Bob, Marcel!

BOB : Ja!

MARCEL : *(Doet het duidelijk met tegenzin.)* Een Jupiler...

BOB : Garçonneke! Ene Jupiler één! *(Lacht zich te pletter)* En ge moogt hem in 't fleske laten zenne garçonneke!

MARCEL : Merci Bob...

BOB : Da's graag gedaan garçonneke! *(Marcel zet het flesje op tafel. Bob haalt uit zijn broekzak een bos huissleutels waaraan een aftrekker hangt en opent het.)* Wij lachen wat af hé Cel?

MARCEL : Wij wel Bob...

PAULA : Moet gij niets drinken Julia?

JULIA : Hebt ge koffie?

PAULA : Ja!

JULIA : Douwe Egberts?

PAULA : Nee, 't is er van...

JULIA : Laat het dan maar, want van die goedkope daar krijg ik het van aan mijn maag.

BOB : Kent ge die mop al van die pastoor in dat hoerenkotje Cel?

MARCEL : Ja, die ken ik Bob... Die hebt ge de vorige keer al eens verteld...

BOB : Pertang een goeie hé Cel?... Hé?... Als hij zegt: "Ieder huis zijn eigen kruis" *(Lacht zeer luid)* Hé, da's een goei hé Cel?

MARCEL : Ja, dat is een heel goei Bob...

BOB : Dat kan ik geloven! Ieder huis zijn eigen kruis! Ge moet er maar opkomen! *(drinkt zijn flesje leeg)* Wat dat is dat weet ik niet maar die fleskes doen ze tegenwoordig

precies maar half vol. Ze zijn leeg voordat ge er erg in hebt!

PAULA : Geef den Bob nog eens een pintje Marcel!

(Marcel doet of hij hoort dit niet.)

BOB : Paula zei iets tegen u Cel...

MARCEL : Ik heb het gehoord, ik het gehoord... *(Gaat er nog een halen)*

BOB : Garçonneke! Eén pintje één! *(tegen Paula)* Nogal een zwazer hé, de Cel...

JULIA : Zo een coureur in huis dat brengt toch een speciale geur mee hé Paula. Dat is bijna nog erger als bij een hond. Hoe dat ge dat kunt verdragen dat weet ik niet!

PAULA : Och, ge wordt dat gewoon Julia. Wij ruiken die olie al niet meer.

MARCEL : Ik zeg altijd, het kan in huis beter naar fijne olie ruiken dan naar stront.

BOB : Nu ge over stront spreekt! Dat doet mij denken aan die mop van die boerenzoon die voor de eerste keer...

MARCEL : Die hebt ge ook al eens verteld Bob...

BOB : Als zijn vader zegt... *(Krijgt het bijna niet gezegd)* Draai ze dan... Draai ze dan... Draai ze dan om!!

JULIA : En dan altijd met dat slijk aan hun kleren hier binnen. Voor u is dat nu misschien geen ramp hé Paula, want gij ziet niet nauw hé, maar voor zo een difficile vrouw als ik zou dat niet te doen zijn zenne...

BOB : *(Zet met veel gebaar zijn lege flesje voor de neus van Marcel.)* Op twee benen kunt geniet staan hé Cel...

JULIA : Neenee, ik ben heel blij dat onze zoon geen coureur is.

MARCEL : *(Mompelt terwijl hij een ander flesje gaat halen)* Het zou geen zicht zijn ook niet... een sprinkhaan op een koersvelo...

JULIA : En wat is er tenslotte mee te verdienen? Van zo alle weken ergens een paar toerkes rond een kerktoren te gaan doen daar zult ge ook niet erg rijk van worden zeker hé?

PAULA : Nu nog niet hé Julia, maar als hij...

JULIA : Och, ik versta dat wel zenne mens... 't Zijn tenslotte uw kinderen en ze moeten iets doen hé... En als ze dan al niet erg slim zijn... Onze Jean Paul is nu weer juist gepromoveerd zie... Assistent manager is hij nu al...

MARCEL : Hoelala...

JULIA : En het zit er zelfs heel dik in dat de groten directeur hem in de toekomst naar het buitenland zal sturen!

MARCEL : Ja, dat zou ik ook op slag doen als ik het daar voor het zeggen had...

JULIA : Neenee, onze Jean Paul die heeft geen tijd zenne, om zomaar een hele dag met zijne velo wat rond te rijden... Nu en dan eens een uurke gaan korfballen ja, da's al...

MARCEL : Korfballen? Da's een sport voor vrouwen! Die dragen allemaal een rokske!

JULIA : Da's gemengd!

MARCEL : Haja? Dat zoudt ge anders niet zeggen als ge ze daar in 't park bezig ziet!

PAULA : Marcel...

MARCEL : (*Doet op een overdreven verwijfde manier een korfbalspeler na.*) Dan lopen ze daar met dat balleke rond en... Hopla! En goed uitzien dat ze ondertussen per toeval gene scheid laten hé... of het is fôutbal!

JULIA : Dat kan heel goed zijn, maar hij zal er in ieder geval zeker zijn heup niet mee breken! (*Stilte*)

BOB : (*Zet lege flesje weer voor Marcel.*) Ho, gij wilt mij zat maken hé Cel! (*Marcel gaat weer een ander halen.*) Zeg Cel, dit is er één van mijn eigen! Twee cowboys liggen in 't bed met een Indiaanse... Zegt dien ene cowboy tegen dien andere...

MARCEL : Die zie nu zo rood, zou die verlegen zijn?

BOB : Ha, ge kende ze al! Goed gevonden van mij pertang hé Cel? Hé? Zou die verlegen zijn? (*lacht luid*) Hoe dat ik er soms allemaal opkom ik weet het niet...

MARCEL : Ja, dat weet ik ook niet...

JULIA : Onze Jean Paul zijn verloofde is verleden weekend met ons mee naar ons buitenverblijf geweest... naar dat in La Roche hé, want dat in Knokke da's verhuurd voor tachtigduizend frank in de maand... Een goed meisje zenne! En intelligent!

MARCEL : Oeeeeeh...

JULIA : Ha ja, anders zou ze niet op onze Jean Paul vallen natuurlijk hé...

MARCEL : Ah nee...

JULIA : Is jullie Frankske nog altijd niet aan 't vrijen?

PAULA : Wel euh...

MARCEL : Onze Frank houdt zich met zo een flauwe kul nog niet bezig!

JULIA : Ha nee? Dat hij maar oppast... Straks geraakt hij niet meer van 't straat. Het is dan al gene hele nette en als hij dan nog wat ouder wordt...

BOB : Die van die drie broers in die stripteasebar da's pertang ook een grave, kent ge die al Cel?

MARCEL : Ja, die ken ik ook al, Bob...

BOB : Pertang een grave hé...

FRANK : (*Komt op*) Ha, dag Bob... Julia...

PAULA : Zijt gij nu al terug?

MARCEL : (*Kijkt op zijn horloge*) Noemt gij dat nu al?

FRANK : Er was niks te zien...

JULIA : Amai zeg, ik herkende u bijna niet meer! Ge komt er nogal voor in uw vestje van de Superconfex! En zo proper! Da's zo eens iets anders! Gewoonlijk komt gij precies recht uit een gracht gekropen! Gij zijt ergens gaan stouwen zeker?

MARCEL : (*nijdig*) Zoude gij nog niet in uwen tram kruipen maat want om zes uur dan vliegen we erin hé!

FRANK : Ik ben al weg zie... Slaapwel allemaal! (*wil af*)

BOB : (*Spurt erachter*) Ha ja, Frank! Frank! Kent gij die mop al van die drie broers in die stripteasebar?

FRANK : Ja, die ken ik al Bob... Die hebt ge al vijfhonderd keren verteld!

BOB : Ha ja? Da's straf! Ik vertel anders niet zo gemakkelijk moppen... (*Frank af*)

JULIA : Krijgt die wel genoeg vitaminen binnen Paula? Hij ziet er toch zo flets uit hé!

MARCEL : Op die zijn talloor ligt alle dagen een filet van een halve kilo Julia!

JULIA : Dan is 't daarvan hé!

PAULA : Wat wilt ge zeggen?

JULIA : Hormonen! Kent ge dat niet? Dat vlees van tegenwoordig zit er vol van! En dat geef ik niet aan mijne zoon zenne! Onze Jean Paul eet volledig vegetarisch... En dat verschil met die van jullie dat ziet ge nogal dat kan ik u wel vertellen!

BOB : (*Zet zijn fles weer voor Marcel.*) Allé, 't laatste en dan zijn we weg hé Cel!

MARCEL : De bak is leeg Bob.

BOB : Nu al?

JULIA : Ik heb u dat toch al eens gezegd hé Bob, dat Paula nooit niet zoveel ineens in huis haalt! Die mensen hebben het niet te breed zenne... Marcel werkt maar op een conservenfabriekske en Paula doet ocharme voor een appel en een ei de W.C.'s van Berchem statie, dat weet ge toch! En dan nog een volwassen zoon in huis die meer kost dan dat hij binnenbrengt...

BOB : (*Staat recht*) Tja, dan zijn we er maar ineens mee weg hé... We springen zondag nog wel eens binnen. Dan kunnen we misschien nog eens een kaartje trekken, da's lang geleden!

MARCEL : Een zondagnamiddag is het koers Bob, en dan heb ik geen tijd om...

BOB : De namiddag? Jaaaar, wij komen niet in de namiddag zenne, wij komen 's avonds. Dan hebben we toch niets anders te doen!

JULIA : De zondagnamiddag gaan wij tegenwoordig altijd iets bezichtigen. Nu zondag rijden we met onze Mercedes naar Duitsland zie. Dan gaan wie die fabriek

bezoeken waardat ze die Hummeltjes maken, ge weet wel die beroemde postuurkes hé... Ik zou zeggen, Paula, rij eens mee, maar ja 't is eigenlijk te zot hé... Ten eerste zijn die beeldjes veel te kostelijk voor u en ten tweede waar zoudt ge ze zetten? (*Kijkt naar de wielrennerstrofeeën die overal verspreid staan.*) Al uw kasten staan vol met dien blikken rommel... Allé kom Bob, we zijn weg... 't Is hogen tijd... Marcel en Paula dat zijn werkende mensen, die hebben hunnen slaap hard nodig. (*Julia af*)

BOB : Die van dien Hollander in die seksboetiek die ik de laatste keer verteld heb dat vind ik toch nog altijd de beste zenne Cel! Hé?

MARCEL : (*verstrooid*) Seksboetiek?

BOB : Ha, kent ge die niet meer? Zeg... (*Beweegt zijn tong over en weer*) Pertang een vettige zenne... Als ze dien Hollander dat lang spel in zijn pikkels duwen! As je me nou! (*likt met tong*) Een likstok!! (*lachend af*)

MARCEL : Eén van deze dagen hé Paula, ga ik die ambetante tuttebel hé, tezamen met hare mislukten Tony Bel hé, eens zodanig stevig op haar plaats zetten, dat ze van 't verschieten, zodanig zullen verstijven dat iedereen zal denken dat het twee Hummeltjes zijn!

PAULA : Och Marcel! Hebt ge ze ooit anders geweten? Luister er toch niet naar...

MARCEL : Als ik er niet meer naar moet luisteren, waarom moet ik er dan nog naar zien? Als het aan mij lag dan stampte ik ze op slag buiten weet ge dat!

PAULA : We kennen ze nu al meer dan vijfentwintig jaar...

MARCEL : En ze hangen al meer den vijfentwintig jaar mijn sjokkedeizen uit! Wat komen ze hier eigenlijk altijd doen? De grote jan wat uithangen, de koers wat belachelijk maken, mijnen bak bier leegzuipen, en voor de rest wat verslenste moppen vertellen die dat ik al kende van in de tijd dat ik nog bij de nonnen zat in de papschool! Alleen al voor dat soort mensen in hun hemd te zetten hé, zou ik willen dat hij volgende week kampioen van België wordt. Ik zou die Julia hare degoutante smoel wel eens willen zien opvallen als hij hier binnen een paar jaar voor de deur stopt met een kostuum van vijftigduizend ballen aan zijn lijf en een grote sportkar onder zijn gat!

PAULA : 't Zou schoon zijn...

MARCEL : Als ge het maar weet! En daarom moeten we nu keihard doorgaan! Hij en ik! Samen! We mogen niet afgeven! Als ik hem nog een tijd onder mijn vleugels kan houden hé, dan... (*krijgt Frank in het oog die is opgekomen in pyjama*) Awel! Wat krijgen we nu? Ik dacht dat gij al bijna een kwartier lag te snurken? (*Frank twijfelt*) Ge zijt toch niet ziek zeker? (*Frank gebaart van niet.*) Wat is 't dan wel?

Al seizen voor volgende week? Da's rap zenne! (*Frank gebaart van neen*) Jammaar wat is 't dan?

PAULA : Onze Frank zit met een probleem Marcel.

MARCEL : Ja, ik heb het in 't oog! Hij krijgt begot zijnen bebbel niet meer open!

PAULA : Da's omdat hij het niet goed durft vertellen tegen u...

MARCEL : Wat niet?

PAULA : Waardat hij mee zit...

MARCEL : Allé zwanst nu niet! Hij is toch groot genoeg hé! En daarbij, ben ik nu zo een bullebak dat hij tegen mij nog niet durft vertellen wat er op zijne lever ligt?!

FRANK : Ik euh... Ik heb iemand leren kennen pa...

MARCEL : (*vliegt op Frank af*) Hé?!!

PAULA : (*ertussen*) Marcel, houd u in!... Houd u in...

MARCEL : (*Verbijt een woedeaanval en gaat aan het raam naar buiten staan kijken. Stilte.*) Waar hebt ge dat schepsel leren kennen? Toch niet in dien James hoop ik?

FRANK : Op de koers in Brasschaat.